

STJUE de 17 d'abril de 2018, assumpte C-414/16

Refús per part de confessions religioses de la contractació de treballadors aliens a aquestes mateixes confessions (accés al text de la sentència)

L'art. 4.2 de la *Directiva 2000/78/CE del Consell, de 27 de novembre de 2000, relativa a l'establiment d'un marc general per a la igualtat de tracte a l'ocupació* estableix la **possibilitat que els Estats puguin adoptar disposicions en virtut de les quals, en el cas de les activitats professionals d'esglésies** i d'altres organitzacions públiques o privades l'ètica de les quals es basi en la religió o les conviccions d'una persona, pel que respecta a les activitats professionals d'aquestes organitzacions, **no constitueixi discriminació una diferència de tracte basada en la religió o les conviccions d'una persona** quan, per la naturalesa d'aquestes activitats o el context en què es desenvolupin, la dita característica constitueixi un requisit professional essencial, legítim i justificat respecte de l'ètica de l'organització.

A la llum de l'esmentat article, així com d'allò que disposen els arts. 9 i 10 de la indicada Directiva i els arts. 21 i 47 de la *Carta de Drets Fonamentals de la Unió Europea*, el TJUE entén que en aquests casos, **pel que respecta a les activitats professionals d'aquestes organitzacions religioses, no constitueix discriminació una diferència de tracte basada en la religió o les conviccions d'una persona** quan, per la naturalesa d'aquestes activitats o el context en què es desenvolupin, aquesta característica constitueixi un **requisit professional essencial, legítim i justificat** respecte de l'ètica de l'organització. A més, per a que es pugui produir el refús en la selecció d'un candidat, la mesura ha de ser **proporcionada**, perquè sinó hi hauria discriminació. Aquests límits estan sotmesos a **control jurisdiccional**.